

Kennið tykkum sum heima!

Heilt frá landnámstíð hefur Havnin verið miðdepilin og náttúrligi høvuðsstaðurin í Føroyum, og tað merkir samstundis, at Havnin er heimstaður hjá øllum føroyingum. Her eru øll vælkomn, tí Havnin er sum ein opin favnur, ið tekur ímóti øllum, og her kunnu vit av sonnum siga, at øll eiga heimarætt.

Sum høvuðsstaður eru vit fullgreidd yvir ta serligu og krevjandi uppgávu, vit hava, og ein høvuðsstaður er ikki bara ein býur sum allir aðrir býir, men ein býur, sum er kosin til hesa serligu uppgávu. Tað eru ongantíð bara nøkur, ið kunnu kanna sær høvuðsstaðin, men hann er til fyri øll og øll eiga vit høvuðsstaðin sum okkara egna.

Allar dagar á árinum eru øll hjartaliga vælkomn til Havnar og kunnu eisini púra sjálvsagt kenna seg sum heima her, men tó er nakað serligt við Ólavsøkudøgnum, tí tá vilja vit øll gera eitt sindur eyka burturúr – bæði vertir og gestir. Tað skal bæði siggjast og merkjast, at nú er Ólavsøka.

Úr bygd og bý og úr útlandum savnast øll um tjóðarhátíðina í okkara felags høvuðsstaði, og hóast tíðin flytur seg skjótari enn nakrantíð, er Ólavsøkan í botn og grund hin sama, sum hon altíð hefur verið. Hon hefur altíð fylgt við tíðini og funnið seg til rættis í rákinum, og so er enn.

Alt tað, ið áður hefur eyðkent Ólavsøkuna, er framvegis við, men tey fólk og feløg, ið vara av Ólavsøkuni

og skránni, hava enn einaferð gjørt sítt besta fyri at endurnýggja tiltøkini, so tað aftur í ár ber til at uppliva nakað nýtt og forkunnugt, ið ikki hefur verið hini árin.

Aftur í ár hava túsundtals fólk lagt eitt risastórt arbeiði í at gera tjóðarhátíðina so góða, so ríka, so spennandi, so stuttliga og so undirhaldandi sum gjørligt, so ongum nýtist at keða seg ella ikki at fáa tíðina at ganga á Ólavsøku. Og eg skal heilsa og siga, at eg vænti, at tíðin enn einaferð flýgur avstað, tí Havnin hesar dagarnar hefur so nógv at bjóða.

Ólavsøkan er okkara størsta fólkaveitsla, og tí eigur pláss at vera fyri okkum øllum, og her savnast bæði høgur og lágur. Vit hittast

og heilsast og geva okkum stundir til eitt hugnaligt prát, tí soleiðis er Ólavsøkan – og soleiðis eigur hon at vera.

Men samstundis sum Ólavsøkan er okkara tjóðarhátíð, er hon á mangan hátt so nógv øðrvísi og innihaldsríkari enn slíkir dagar í øðrum londum, tí hóast Ólavsøkan er tjóðdagur alra føroyinga, verður hon bara hildin í høvuðsstaðnum. Meðan aðrir høgtiðsdagar leita okkum upp, er Ólavsøkan øðrvísi, tí vit leita okkum til hennara.

Tað merkir fyri okkum í høvuðsstaðnum, at tað liggur á okkum at skula fyriskipa og halda hesa hátíð føroyinga, men tað gera vit sjálvandi við stórari gleði, tí í okkara eygum er Ólavsøkan ein gáva, ið vit á hvørjum

ári fyrst síggja fram til í langa tíð og síðani gleðast leingi um aftaná.

Lat okkum leggja gerandisdagin til viks eina løtu og njóta tað góða samanhaldið, felagskensluna og allar hesar góðu løturnar, vit kunnu fáa saman við hvørjum øðrum. Tað er hetta, sum gera okkum til ta serstöku tjóð, vit føroyingar eru.

**Vælkomin til Havnar og
vælkomin á Ólavsøku!**

Heðin Mortensen
borgarstjóri